

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΠΕΙΡΑΤΑΣ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΤΥΧΟΔΙΟΚΤΑΣ

Ο ΤΡΟΜΕΡΟΣ ΚΟΥΡΣΑΡΟΣ ΛΟΛΟΝΟΥΑ

Του ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΙΣΜΕΛΕΝ, Ιατρού των Πειρατών των 'Αντιλλών από το 1666 έως το 1672.

Ο «Μπουκέτο» άρχισε από σήμερα τη δημοσίευσή της ζωής των πειρατών, όπως την περιγράφει στο περίφημο ομαίνο βιβλίο του, ο Γάλλος Ιατρός «Αλεξάνδρος Αϊσμελέν», ο οποίος υπηρετούσε στα πλοία τους κατά τη διάρκεια διαφόρων οσέρων επιδρομών τους.

Το έργο του Αϊσμελέν είναι απολύτως ιστορικό και δεν περιέχει την παραμικρή άνακριξία ή υπερβολή. Όλες η σφαλές, ή λεηλασίες, οι φόνοι, ή απαγωγές και οι εμπρησμοί που αναφέρονται σ' αυτό είναι γεγονότα αυθεντικά επί αρχής μέχρι τέλους.

Ο Φουγκζιάκος Λολονουά, στο πλοίο του οποίου έδηρήθηκα για πρώτη φορά ως καπιτώζ ματρός, ήταν ένας Γάλλος, ο οποίος είχε εγκαταλείψει την πατρίδα του από πολύ μικρός και είχε πάει στις 'Αντίλλες, στη νήσο της Χελώνης, για να κάνει την τύχη του.

Μά, βλέποντας ότι δεν έκανε τίποτε, βροθήθηκε πολύ γρήγορα που έβλεπε πειρατές, φάνετα πως ήταν προσημασμένος γ' αυτή τη δουλειά, γιατί άπ' το πρώτο του κόλας ταξίδι, ξεχωρίσε ανάμεσα σ' άλλους τούς άλλους συντόφους του, οι οποίοι, έπειτ' από λίγο καιρό, τον έβλεπαν κατεπαιμένο τους. Ο Λολονουά έκανε τότε πολλά κατορθώματα, μα σ' ένα επιδρομή του έναντιον κάποιου 'Ισπανικού νήσου, βροθήθηκε, χωρίς σέ προδοσία, περινεζωμένους έβγαυε μαζί με τούς συντόφους του, από 'Ισπανικά στρατεύματα.

Είχαν πειρατεί, φάνετα πως ήταν προσημασμένος γ' αυτή τη δουλειά, γιατί άπ' το πρώτο του κόλας ταξίδι, ξεχωρίσε ανάμεσα σ' άλλους τούς άλλους συντόφους του, οι οποίοι, έπειτ' από λίγο καιρό, τον έβλεπαν κατεπαιμένο τους. Ο Λολονουά έκανε τότε πολλά κατορθώματα, μα σ' ένα επιδρομή του έναντιον κάποιου 'Ισπανικού νήσου, βροθήθηκε, χωρίς σέ προδοσία, περινεζωμένους έβγαυε μαζί με τούς συντόφους του, από 'Ισπανικά στρατεύματα. Οι 'Ισπανοί τους σκότωσαν τότε διότι καί άσφαλώς δεν θα γλύτωνε καί ο ίδιος, άν δεν είχε την έντανα, μολονότι ήταν βασιλιά τραυματισμένος, να βουτηχτεί στο αμα των συντόφους του και να πένη άνάμεσα τους, προσποιούμενος κα' αυτός τó νεκρό.

Όταν οι 'Ισπανοί έβλεπαν, ο Λολονουά σκαθόθηκε, πήρε και πλόθρη σ' ένα ποτάμι κα' άφωρ' ήρωσε τó ροζμα ενός 'Ισπανού που είχε σκοτώσει στη μάχη, πλητίσε σ' ένα μεγάλο άγροκτήρια, όπου κατορθώσε να προσεγγίσει κοντά μερικούς σκλάβους. Τους έπροσέγγισε να τους άπειλευθούσιν, άν ήθελεν να τον σκοτώσουν, πρώτιστα που αυτό τó δέχτηκαν.

Έβλεπαν λοιπόν τότε τη βάρκα του άόενη τους και, μπαίνοντας μέσα μαζί με τó Λολονουά, έβγασαν στη νήσο της Χελώνης.

Έκει ο Λολονουά κράτησε την ύποψησί του, άπειλευθόρωσε τούς σκλάβους και δεν σκότωσινε καμία τίποτε, παρόι πως να έδειξη ή τους 'Ισπανούς, οι οποίοι είχαν σκάσει τούς συντόφους του και να πλοώσιν.

Τότε άποφάσισε να πάη με τη βάρκα του στη βορείς άκτές της Κούβας, όπου προσέγγηεν τά πλοία που μετέφεραν τρούμα του 'Ισπανικού στόλου, για να τά κενεπήσει και να κάνει έτσι τά πληρώματα των 'Ισπανικών καραβιών να πενήσουν.

Μερικοί τυχεδιόκτες, οι οποίοι πληροφόρησαν τά σκάδια του, ένόησαν μαζί του. Μεταξύ αυτών ήσαν καί εγώ. Είμαστε έν άλλο πλοίο δυό και τó πλοίο μας πού δεν ήταν καρά μά μεγάλη βάρκα, μάς χορήσισε με δικαζία. Είντηος, μόλις προσεγγίσαμε στης άκτές της Κούβας, κενεπήσαμε ένα 'Ισπανικό φροναρόβο κα' έτσι κενεπήσαμε στα δυό.

Με τά δυό λοιπόν πλοία μας, άρχισαμε τις έπιχειρήσεις μας, ή όποιες εδής έξ άρχη ήσαν τόσο καλά, ώστε ο 'Ισπανός κενενητής της Κούβας έστειλε έναντιον μας καί μεγάλη φρεγάδα με δέκα κανόνια και με όδόντα ρομαίλους άντρες για πλόθρη, οι όποιοι είχαν άρμασει να μην ήρωζάνον άν δεν μας ήρωζαν όλους.

Μόλις τó έμαθε αυτό, ο Λολονουά διάταξε ν' άφήσουμε τά πλοία μας, να βροθώσιν στη στεριά και να κενεπούμε άνάμεσα στους βράχους της παραλίας.

Τη νύχτα έβγασε τέλος ή φρεγάδα κα' άγνεροβόησε μπροστά μας, χωρίς ν' άντιληφθή την παρουσία μας.

Τό κενεπάδι ήταν κενό κα' άπόλητη σιωπή έπιχωροήσε, διάν έ- ξορτα άκαόησιν ή φωνή του Λολονουά : — Έμπρός, παιδιά, έναντιον τους !

Άμέσως οι πειρατάι ξεπετάχτηκαν άπ' τούς βράχους των κα' άγνεροβόησαν έναντιον της φρεγάδας, έβάνο στην άκρη άρχισαν να κενερούσαν, σκαλόνοντας άγρια τά σκάδια και τά άλλα τους.

Οι 'Ισπανοί στην άρχη τά είχαν χάσει και δεν ήξεραν τί συνέβηκε. Μονάχα δέ, διάν οι πειρατάι άνέβησαν κατ' έναντιον τού κενεπάδι τους, άρχισαν να προβάλλουν σοβαρή άποσώδητες άντίστασι.

Μά οι πειρατάι τούς είχαν πάρει κατ' τον άέρα κα' έπειτα από καί ώρα άπεγνοσηνής άνάσης, άναγκάστηκαν να παραδοθών.

Τότε ο Λολονουά διάταξε τούς καπτες του να τους κατεβάζουν δειμένους καίτοι στο κάτος και να σκοτώσουν τούς πληρωμένους άπ' αυτούς.

Κατά τη διάρκεια της σφαγής αυτής, ένας ματρός σκλάβος εκ του Λολονουά πληρώματος, πήρε κα' έπαισε μπροστά στα πόδια του Λολονουά και, τρέποντας άπ' τó φόβο του, τού άπολόγησε ότι ο κενενητής του 'Ισπανικού πλοίου τον είχε πάρει μαζί του ως δέμα, και να σκάσει όσους πειρατάς θα άχμιαλωτίσανε κατ' τον πλοών.

Ο Λολονουά, μόλις άκουσε αυτά τά λόγια, έγινε έξω φρενών. Διεταξε άμέσως ν' άνοήσουν τó κάτος και να βροθών άπ' αυτό έναντιον τους 'Ισπανούς άχμιαλωτών. Κάθε δέ άχμιαλωτό που έβραζον, τον άρωπαζε ο ίδιος και τον άποεργάλιζε με τó σκάδι του.

Τους άποεργάλισε όλους, έπεις από τον τελευταίο, στον όποιο χάρισε τη ζωή και στον όποιο έδωσε καί έπιστολή για να την πάη στον κενενητή της Κούβας. Στην έπιστολή αυτή τού έγραψε πως είχε κάνει στους άνθρώπους του, ότι τούς είχε διατάξει να κάνουν σ' αυτών τον ίδιο και στους συντόφους του, κας όσοι 'Ισπανοί θα έβηκαν στα γένα του θα είχαν την ίδια τύχη και πως καί μέρα έλαψε ν' άποεργαλίση κα' αυτών τον ίδιο.

Ο κενενητής, μόλις πληροφόρηθηκε ότι είχαν δυό πειρατάι είχαν κάνει ένα τέτοιο κατορθώμα, έγινε μακρόδης και διάταξε τις 'Ισπανικές άρχές της Άμεσηής να κενεπούσιν γ' άντεκρίση όλους τούς Γάλλους άχμιαλωτών τους.

Ο Λολονουά ξεαναπόρσε έντομεταξύ θροαδεντικά μαζί με τη φρεγάδα του στη νήσο της Χελώνης.

Μετά τη μεγάλη αυτή έπιτυχία του, ο Λολονουά συνάντησε στη νήσο της Χελώνης ένα καλή του σύντροφο τó Μιχαήλ Βάσκο, ο όποιος άκριβώς τις ήμερες ένδινες είχε κενεπήσει ένα μικρό ισπανικό πλοίο.

Τότε κα' οι δυό άποφάσισαν να κενετήσουν ένα μικρό στρατεύμα και ν' άρχίσουν συνεργάζομενοι, νέες έπιχειρήσεις κατ' των 'Ισπανών, συνοκίζοντας τή δουάει τους στην Ξηρά και στη θάλασσα.

Πράγματι σκεγνέτωσαν γύρω τους καμιά τεταροσαριά τυχεδιόκτες και, με έξη πλοία, διεκνηθήσαν έναντιον της νήσου 'Ορομίας. Έκει άπειδιδάστηκαν και, έχοντας επί κεφαλής τó Λολονουά, έπετείθησαν έναντιον των

250 'Ισπανών που ήταν άρμασμένοι στο φρούριο της πόλεως, έχοντας καί 14 κανόνια μαζί τους.

Η μάχη που έλακολοήθηκε ήχηξε σκληρή. Οι δυό άντίπαλοι κενεπούσαν με λύσσα. Μά έπειδή οι πειρατάι σκόπευαν καλύτερα από τους 'Ισπανούς, στο τέλος οι άμυνόμενοι άρχισαν να έξασθενίζον.

Τότε οι πειρατάι, κενεπούοντάς τις σάλαις που είχαν μαζί τους, άνέβησαν έναντιον τού φροναρό, ένθ' άλλοι άπ' αυτούς παραβόζαν τις πέλες... Η σφαγή που έλακολοήθηκε ήχηξε τρομερή. Ο Λολονουά δεν κενεπήσιν σε κανένα από τους 'Ισπανούς.

Κατόπιν οι κενεπάι πλημύθησαν την πόλι. Μά ή λεία τους δεν ήταν πλοσία, γιατί οι 'Ισπανοί, έξορτας πός τó φρούριο τους δεν θα μπορούσε ν' άνδύξη την κενερό, είχαν μεταφέρει τά πλοτήμα προημάτ' τους και τά χρομάτ' τους στο Γιβραλτάρ, έν' άλλο όρυφώτατο φρούριο της νήσου, γιατί δεν φανταζόντουσαν πού ότι τους κατεδιώσαν ως έκει.

Και όμως, όπως θα δοθήε στο επόμενο φύλλο, δεν έκαναν καλά να σκαλόντωκα έτσι, γιατί ή αμφορά που τους βροήκε σέ λίγο ήταν τρομερή.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Η συνέχια.

Ο κουρσαρός Λολονουά (Άπ' τó βιβλίο του Αϊσμελέν)